

Sygn. akt VIII U 1490/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 października 2016 roku.

Sąd Okręgowy w Lublinie VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący Sędzia SO Danuta Dadej-Więsyk

Protokolant sekr. sąd. Katarzyna Trafisz

po rozpoznaniu w dniu 17 października 2016 roku w Lublinie

sprawy J. I. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w L.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

na skutek odwołania J. I. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L.

z dnia 9 maja 2014 roku znak: (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że ustala J. I. (1) prawo do okresowej renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy poczynwszy od dnia 22 kwietnia 2014 roku do dnia 31 grudnia 2016 roku.

Sygn. akt VIII U 1490/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 9 maja 2014 roku, znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 roku, poz. 1440 ze zm.), odmówił J. I. (1) prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, z uwagi na to, że Komisja Lekarska Zakładu w orzeczeniu z dnia 7 maja 2014 roku nie uznała ubezpieczonego za osobę niezdolną do pracy. (decyzja – k. 61 akt rentowych)

W odwołaniu J. I. (1) nie zgodził się ze wskazanym rozstrzygnięciem, podnosząc okoliczności dotyczące stanu zdrowia, w jego ocenie, uzasadniające uznanie go za osobę niezdolną do pracy. (odwołanie – k. 2 – 4 akt sądowych)

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o jego oddalenie, argumentując jak w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji. (odpowiedź na odwołanie - k. 6 – 7 a.s.)

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

J. I. (1) w dniu 2 kwietnia 2014 roku złożył wniosek o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W ramach rozpoznania wniosku lekarz orzecznik Zakładu dokonał oceny stanu zdrowia ubezpieczonego i w orzeczeniu z dnia 18 kwietnia 2014 roku uznał, że ubezpieczony jest niezdolny do pracy w stopniu częściowym, wskazując jednocześnie niemożność określenia daty jej powstania oraz przewidywany okres trwania do dnia 30 kwietnia

2015 roku. Orzeczenie zostało wydane po przeprowadzeniu bezpośredniego badania skarżącego i dokonaniu analizy dokumentacji medycznej, w tym zaświadczeń o stanie zdrowia oraz wyników badań dodatkowych KT. Podstawą dla przyjęcia przez lekarza orzecznika niezdolności do pracy było rozpoznanie(...)W stosunku do wskazanego orzeczenia główny lekarz orzecznik Zakładu podniósł zarzut wadliwości, dotyczący zasadności orzeczonej częściowej niezdolności do pracy, podnosząc, że opis stanu miejscowego nie wskazuje na taki stopień upośledzenia funkcji. Sprawa została przekazana Komisji Lekarskiej Zakładu, która w orzeczeniu z dnia 7 maja 2014 roku, nie podzieliła ustaleń lekarza orzecznika z dnia 18 kwietnia 2014 i uznała, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy. Orzeczenie zostało wydane po przeprowadzeniu bezpośredniego badania skarżącego i dokonaniu analizy dokumentacji medycznej, w tym zaświadczeń o stanie zdrowia oraz wyników badań dodatkowych KT. Podstawą dla przyjęcia przez lekarzy orzeczników Komisji Lekarskiej braku niezdolności do pracy było rozpoznanie u skarżącego(...)W uzasadnieniu ustaleń orzeczniczych członkowie Komisji wskazali, że bezpośrednio badanie skarżącego potwierdza ustąpienie objawów (...) Orzeczenie Komisji Lekarskiej Zakładu stanowiło dla organu rentowego podstawę do wydania zaskarżonej decyzji.

Ubezpieczony legitymuje się wykształceniem zasadniczym zawodowym w zawodzie lakiernik. Ubezpieczony świadczył pracę na podstawie stosunku pracy w (...)w L. od dnia 9 września 1974 roku do dnia 30 czerwca 1977 roku jako uczeń lakiernika samochodowego, w Usługowo – (...) w B. od dnia 16 sierpnia 1977 roku do dnia 29 czerwca 1983 roku jako lakiernik, w (...) Usługowej Spółdzielni (...) w L. od dnia 11 lipca 1983 roku do dnia 13 września 1984 roku jako lakiernik samochodowy, w Okręgowym Urzędzie (...) od dnia 19 września 1984 roku do dnia 30 czerwca 1986 roku jako kontraktowy starszy doręczyciel – kierowca, w (...) Sp. z o.o. w L. od dnia 1 sierpnia 1986 roku do dnia 31 sierpnia 1994 roku oraz od dnia 1 grudnia 1995 roku do dnia 31 maja 2000 roku jako lakiernik naprawy pojazdów samochodowych, w Centrum /usługowo – Handlowym (...) Sp. z o.o. w L. od dnia 1 marca 1992 roku do dnia 30 listopada 1995 roku jako lakiernik, w (...) Sp. z o.o. w L. od dnia 27 kwietnia 2004 roku do dnia 30 czerwca 2005 roku oraz od dnia 6 maja 2008 roku do dnia 20 czerwca 2009 roku jako lakiernik, w (...) od dnia 24 czerwca 2006 roku do dnia 23 października 2006 roku jako sprzedawca gazu płynnego oraz w (...) Sp. z o.o. Stacji Obsługi (...) w L. od dnia 16 lipca 2010 roku jako lakiernik samochodowy. Praca w charakterze lakiernika wymagała od skarżącego sprawności obu rąk, dłuższego stania, chodzenia, wymuszonej pozycji, schylania się oraz podnoszenia i przenoszenia ciężkich przedmiotów. (okoliczności bezsporne)

W okresie od dnia 12 listopada 2013 roku do dnia 21 kwietnia 2014 roku, z przyczyn psychiatrycznych oraz od dnia 3 lipca 2014 roku do dnia 3 stycznia 2015 roku, z przyczyn psychiatrycznych a następnie ortopedycznych, jako osoba niezdolna do pracy skarżący był uprawniony do wynagrodzenia gwarancyjnego oraz zasiłku chorobowego.

U ubezpieczonego występuje (...) (opinie – k. 24, 32, a.s.)

W opinii datowanej na dzień 28 lipca 2014 roku biegły sądowy neurolog wskazał na wyniki badania (...) (...), które przeszedł skarżący w dniu 13 lutego 2014 roku, w ocenie biegłego obrazujące obecność (...)Nadto zdaniem biegłego wyniki bezpośredniego badania ubezpieczonego z dnia 28 lipca 2014 roku również potwierdzają utrzymywanie się cech czynnego (...) obecnych według biegłego również podczas procesu orzeczniczego przez organem rentowym. Ten stan skarżącego, w odniesieniu do aktualnego zaawansowania (...)oraz wyniku obrazowania (...), nie rokuje, zdaniem biegłego, odzyskania zdolności do pracy w ramach zasiłku chorobowego, nawet wydłużonego o leczenie w ramach świadczenia rehabilitacyjnego, co nie oznacza według biegłego, że leczenie zachowawcze nie rokuje odzyskania zdolności do pracy w przyszłości. Powołane okoliczności uzasadniały w ocenie biegłego uznanie skarżącego za osobę okresowo częściowo niezdolną do pracy poczynając od dnia 2 kwietnia 2014 roku, tj. dnia złożenia wniosku o świadczenie rentowe do dnia 31 lipca 2015 roku. Natomiast biegły z zakresu psychiatrii, mając na uwadze zdiagnozowane u skarżącego(...)nie znalazł podstaw do uznania ubezpieczonego za niezdolnego do pracy z przyczyn psychiatrycznych, zarówno aktualnie jak i w przeszłości. (opinia – k. 24 a.s.)

W opinii datowanej na dzień 27 kwietnia 2015 roku biegła sądowa okulista wskazała, że aktualny stan (...)obecnie ani w przeszłości nie sprowadzał na skarżącego niezdolności do pracy. (opinia – k. 32 a.s.)

W opinii datowanej na dzień 9 listopada 2015 roku biegły neurolog, odnosząc się do zastrzeżeń organu rentowego, wskazał, że jego wnioski w zakresie daty powstania niezdolności do pracy w związku z następstwami(...) wynikają jednoznacznie z wyników obrazowych KT z dnia 13 lutego 2014 roku, wyników badania przeprowadzonego przez lekarza orzecznika Zakładu z dnia 18 kwietnia 2014 roku, wyników bezpośredniego badania skarżącego, przeprowadzonego w dniu 28 lipca 2014 roku oraz aktualnie przedłożonego dokumentu zawierającego wyniki badania KT z dnia 20 stycznia 2015 roku, którego wynik obrazują(...). Również biegły neurochirurg w oparciu o przeprowadzone badanie potwierdził występowanie u skarżącego objawów(...). Wskazani biegli zgodnie przyjęli, że obecny stan zdrowia skarżącego oraz wyniki obrazowań TK kręgosłupa, jak i wcześniejszy stan neurologiczny, sprowadzają na ubezpieczonego nieprzerwaną okresową częściową niezdolność do pracy poczynając od dnia 2 kwietnia 2014 roku do dnia 31 grudnia 2016 roku.

(opinia – k. 66 a.s.)

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o przytoczone dowody z opinii biegłych lekarzy sądowych i dowody z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy oraz aktach organu rentowego, które obdarzono wiarą w całości. Zostały one sporządzone w przepisanej formie, w oparciu o obowiązujące w dacie ich wydania przepisy prawne, przez kompetentne osoby w ramach przysługujących im uprawnień.

Rozstrzygając w sprawie Sąd oparł się na wnioskach biegłego neurologa, zawartych w opinii z dnia 28 lipca 2014 roku oraz 9 listopada 2015 roku oraz biegłego neurochirurga, zawartych w opinii z dnia 9 listopada 2015 roku. Wskazani biegli przeprowadził bezpośrednie badanie ubezpieczonego, wnikliwie przeanalizowali dokumentację medyczną i omówili wpływ zdiagnozowanych u niego schorzeń na zdolność do pracy, przy uwzględnieniu dotychczasowego doświadczenia i posiadanych kwalifikacji. Wnioski zawarte w powołanych opiniach, w pełni zgodne i wyprowadzone po odniesieniu się do zastrzeżeń organu rentowego, są w ocenie Sądu wystarczająco uzasadnione, a biegli w sposób logiczny i precyzyjny przedstawili argumenty na ich poparcie, odwołując się w tym zakresie do dokonanej przez siebie analizy dokumentacji medycznej oraz wyników bezpośredniego badania skarżącego. Z tych względów Sąd uznał, że opinie przedstawiają wystarczające wiadomości specjalne niezbędne do merytorycznego rozstrzygnięcia zarzutów zawartych w odwołaniu (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 września 1999 r., II UKN 96/99), w pełni podzielając wnioski biegłych o tym, że u ubezpieczonego występuje częściowa niezdolność do pracy, istniejąca w dniu 2 kwietnia 2014 roku, z przewidywanym czasem trwania do dnia 31 grudnia 2016 roku.

Sąd nie znalazł natomiast podstaw do przyjęcia za podstawę ustaleń w sprawie wniosków biegłego ortopedy, zawartych w opinii z dnia 22 lipca 2015 roku. (k. 40 – 40v. a.s.) w zakresie w jakim biegły ortopeda wskazywał na występowanie u skarżącego(...) W zakresie stwierdzenia braku (...) pozostały w sprzeczności z wnioskami biegłego neurologa oraz co istotne biegłego neurochirurga. Sąd uczynił bowiem zadość wskazaniom biegłego ortopedy, co do zasadności wywołania opinii biegłego neurochirurga, który w pełni podzielił wnioski biegłego neurologa co do istnienia częściowej niezdolności do pracy ubezpieczonego. Z tych względów wnioski biegłego ortopedy o tym, że stan wydolności narządów ruchu ubezpieczonego, w postaci (...) nie czyni skarżącego długotrwale niezdolnym do pracy a okresowo zaostrzające się dolegliwości bólowe mogą być leczone w ramach czasowej niezdolności do pracy, jako nie uwzględniające okoliczności występowania (...) nie mogą zostać uwzględnione.

W tym miejscu należy wskazać, że Sąd zadośćczynił żądaniu organu rentowego, zawartym w piśmie procesowym z dnia 23 września 2015 roku, dopuszczając dowód z opinii uzupełniającej biegłego neurologa, który w jej treści w sposób wyczerpujący odniósł się do zastrzeżeń Zakładu, wskazując na podstawy medyczne wyprowadzonego wniosku o dacie początkowej niezdolności do pracy. Nadto Sąd dopuścił również dowód z opinii biegłego neurochirurga, w tym zakresie uwzględniając wskazania biegłego ortopedy, zawarte w jego opinii z dnia 22 lipca 2015 roku.

Jednakże organ rentowy w piśmie procesowym z dnia 18 sierpnia 2016 roku (k. 88 – 89v. a.s.), podniósł kolejne zastrzeżenia do łącznej opinii neurologa o neurochirurga z dnia 9 listopada 2015 roku. Podniesione na ich uzasadnienie okoliczności, zdaniem Sądu, w żadnej mierze nie powodują możliwości uznania wniosków opinii z dnia

28 lipca 2014 roku oraz z dnia 9 listopada 2015 roku, za niewystarczających dla wyjaśnienia spornych okoliczności sprawy.

W wniesionych zastrzeżeniach organ rentowy podnosił, że określona przez biegłego neurologa data powstania niezdolności do pracy przypada na okres pobierania przez skarżącego zasiłku chorobowego na następnie korzystania ze świadczenia rehabilitacyjnego, co pozostaje zdaniem Zakładu w sprzeczności z zasadami orzecznictwa lekarskiego, które uniemożliwia jednocześnie ustalenie różnego charakteru i stopni niezdolności do pracy z powodu tego samego schorzenia. Tymczasem z poczynionych ustaleń wynika, że podstawą do ustalenia przez organ rentowy skarżącemu prawa do zasiłku chorobowego w okresie od dnia 12 listopada 2013 roku do dnia 21 kwietnia 2014 roku były schorzenia natury psychicznej, a w okresie od dnia 3 lipca 2014 roku do dnia 3 stycznia 2015 roku, najpierw schorzenia psychiczne a następnie ortopedyczne. Natomiast podstawą ustalenia ubezpieczonemu prawa do świadczenia rehabilitacyjnego w okresie od dnia 4 stycznia 2015 roku do grudnia 2015 roku było nasilenie (...) Tymczasem opiniujący w sprawie biegli, a w szczególności biegły neurolog, określając powstanie niezdolności do pracy skarżącego od dnia 2 kwietnia 2014 roku, wskazali jako na przyczynę tej niezdolności obecność zaawansowanych następstw (...) Przy takim rozpoznaniu nie sposób przyjąć za organem rentowy, że biegły neurolog z tych samych zjawisk chorobowych skarżącego występujących w tym samym czasie wyprowadził odmienne wnioski w zakresie uprawnień do świadczeń z ubezpieczeń społecznych, co samo w sobie nie jest wykluczone. Pośrednio świadczą o tym wnioski biegłych psychiatry i ortopedy, którzy nie znaleźli podstaw do uznania skarżącego za osobę niezdolną do pracy w rozumieniu rentowym z przyczyn psychiatrycznych i ortopedycznych, z powodu których występował ubezpieczony był uprawniony do świadczeń związanych z rokowaniem odzyskania zdolności do pracy. Nadto należy wskazać, że biegły sądowy nie jest związany w żadnej mierze ustaleniami orzecznictwa lekarzy Zakładu, a odmiennosc jego wniosków z wnioskami tych lekarzy co do stanu zdrowia ubezpieczonego i ich zasadność podlega ocenie przez Sąd, który rozstrzyga które z nich mogą stanowić podstawę dla wyjaśnienia spornych okoliczności.

Nie można zgodzić się również w organem rentowym co do wniosku o tym, że o długotrwałej niezdolności do pracy orzeka się dopiero w sytuacji gdy nie doszło do poprawy sprawności organizmu po leczeniu i rehabilitacji w ramach świadczeń krótkotrwałych. W rozpoznawanej sprawie okoliczności na które powołuje się Zakład, w zostały potwierdzone, bowiem jak wskazano wyżej, ubezpieczony nie został uznany przez biegłych za niezdolnego do pracy z przyczyn psychiatrycznych i ortopedycznych. Jednakże organ rentowy pomija okoliczność przyczyn stwierdzenia niezdolności do pracy skarżącego, i w tym zakresie opiera się jedynie na wnioskach Komisji Lekarskiej, odmiennych od wniosków biegłego neurologa, które to Sąd uznał za wiarygodne z przyczyn podanych wyżej, w ramach których biegły ten uznał już na dzień 2 kwietnia 2014 roku niezdolność do pracy z przyczyn neurologicznych. Natomiast samo rokowanie odzyskania zdolności do pracy, wskazane przez tego biegłego, na które powołuje się organ rentowy, nie podważa wiarygodności opinii z dnia 28 lipca 2014 roku i dnia 9 listopada 2015 roku. Jest ono bowiem typowym wnioskowaniem przy określaniu okresowej niezdolności do pracy, i samo w sobie wyłącza możliwość odzyskania w określonym przez biegłego okresie niezdolności do pracy, takiej zdolności, co uzasadniałoby ustalenie uprawnienie do świadczeń innych niż rentowe z tego tytułu.

Bez wpływu na ocenę powołanych opinii pozostaje argument organu rentowego o tym, że opinii z dnia 9 listopada 2015 roku powołuje nową okoliczność medyczną, tj. wyniki badania KT(...) z dnia 20 stycznia 2015 roku. Sposób przedstawienia tej okoliczności przez Zakład nie zasługuje na akceptację. Treść opinii z dnia 9 listopada 2015 roku w sposób jednoznaczny wskazuje, że tak okoliczność została powoła na potwierdzenie uprzednich wniosków biegłego z opinii z dnia 28 lipca 2014 roku, które z kolei wyprowadził w oparciu o własne badanie, jak również wyniki badania z dnia 13 lutego 2014 roku oraz badania lekarza orzecznika z dnia 18 kwietnia 2014 roku.

Za zupełnie chybiony należy uznać argument Zakładu o tym, że w okresie wskazanej przez biegłych niezdolności do pracy skarżący świadczył pracę w okresie obejmującym przerwy pomiędzy wystawionymi zaświadczeniami lekarskim o niezdolności do pracy. Jak bowiem bezspornie ustalono skarżący w okresie od dnia 22 kwietnia 2014 roku do dnia 31 maja 2014 roku skarżący w związku z zatrudnieniem w (...) Sp. z o.o. Stacji Obsługi (...) w L., korzystał z urlopu bezpłatnego udzielonego na podstawie art. 174 k.p., i w jego trakcie nie świadczył pracy.

Z tych względów Sąd oddalił wniosek organu rentowego o dopuszczenie dowodu z łącznej opinii biegłych neurologa, neurochirurga i ortopedy, uznając, że wnioski biegłego neurologa i neurochirurga umożliwiły wyjaśnienie spornych okoliczności w sprawie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie J. I. (1) jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 roku, poz. 887 ze zm.) – zwaną w dalszej części ustawą, renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki:

- 1) jest niezdolny do pracy,
- 2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy,
- 3) niezdolność do pracy powstała w czasie zatrudnienia lub w okresie równorzędnym z okresem zatrudnienia albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Stosownie do treści przepisu art. 12 ust. 1 ustawy niezdolną do pracy w rozumieniu ustawy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Stosownie do ust. 2 cytowanego przepisu całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy. Zgodnie zaś z ust. 3 tego przepisu częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Przy dokonywaniu oceny stopnia niezdolności do pracy należy kierować się wskazaniami określonymi w art. 13 ust. 1 ustawy, zgodnie z którym przy ocenie stopnia i przewidywanego okresu niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się:

- 1) stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji;
- 2) możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne.

W rozpoznawanej sprawie poza sporem pozostawała okoliczność spełnienia przez skarżącego warunków natury formalnej, przewidzianych art. 57 oraz art. 58 ustawy. Sporna pozostawała natomiast okoliczność istnienia niezdolności do pracy. Kierując się wynikami postępowania dowodowego przeprowadzonego w sprawie, a w szczególności wnioskami biegłych neurologa i neurochirurga oraz treścią cytowanych przepisów oraz art. 100 ust. 2 ustawy Sąd Okręgowy ustalił J. I. (2) prawo do okresowej renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 22 kwietnia 2014 roku do dnia 31 grudnia 2016 roku, tj. na od dnia następującego pod dniem ustania prawa do zasiłku chorobowego, zgodnie z treścią art. 100 ust. 2 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Z tych względów Sąd Okręgowy zmienił zaskarżoną decyzję i na podstawie powołanych przepisów oraz artykułu 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji.